

Vad kan göras?

Problemen är således påtagliga och allvarliga. Vad kan göras för att förhindra att det ökande antalet invandrare blir eftersatta och isolerade minoriteter i det svenska samhället?

Introduktionen i företagen och undervisningen i svenska och om svenska förhållanden måste systematiseras och förbättras. Detta tycks glädjande nog vara på väg. Kommunerna måste säkerställa att serviceresurserna i rimlig utsträckning kommer också invandrarna till del. Även om huvudparten av kommunens insatser måste ombesörjas av respektive fackorgan — skol-, social- och fritidsförvaltningarna och andra — förefaller nödvändigt att i kommuner med ett betydande antal invandrare — såsom redan skett på flera håll — inrätta centrala serviceorgan med förmedlande och samordnande uppgifter (framtagning och distribution av informationsmaterial, rekrytering, utbildning och förmedling av tolkar o s v). För socialvårdens vidkommande behövs bla förbättrade kunskaper hos socialarbetarna om invandrarnas bakgrund och situation, en kraftig satsning på

barntillsyn inkl särskilda språklekskolor (startande av sådana har diskuterats i Huddinge) och en uppsökande verksamhet (enligt gällande lagstiftning), som bla tar sikte på att stimulera till utnyttjande av barnstugorna och att häva isoleringen för de hemarbetande invandrarkvinnorna. Metoderna i den uppsökande verksamheten måste självfallet anpassas till de speciella problem som följer av många invandrades attityder till myndigheter, kvinnornas ställning o d. Gruppvisa informationssammankomster i samarbete med företag, bildnings- och invandrarorganisationer kan vara exempel på tänkbar metodik.

För invandrarna — liksom för övriga innevånare — i Stockholmsregionens expanderande kommuner borde det vara ett intresse, att den fortsatta tillväxten inte sker snabbare än att servicebehoven kan tillgodoses bättre än som nu sker. Likaså synes önskvärt att en mycket stark koncentration till ett begränsat antal kommuner kan undvikas. Möjligheterna att främja en jämnare spridning blir i sista hand beroende av den framtida regionalpolitikens och arbetsmarknadspolitikens inriktning och intensitet.

Red: Ingvar Svensson

Årsmötet

Styrelsen för socialchefsföreningen beslöt vid sitt sammanträde 23 april att inte anordna det tidigare beslutade föreningsmötet. Anledningen härtill är arbetsmarknadskonflikten, som förorsakat förberedelsearbetet. I stället beslöt att uppmåna regionerna att förbereda de överläggningar om socialvårdens målfrågor, som kommer att hållas vid höstens årsmöte.

Samarbetskommittén

Vidare rapporterade Bengt Hedlén bla följande från samarbetskommittén för socialvårdens målfrågor:

Paul Lindblom har utarbetat en handledning till Socialvård i framtiden och protokollet från göteborgskonferensen, vilket nu är publicerat. Studiepaketet utges av Brevskolan och Tidens förlag.

Socialvård i framtiden skall översättas till engelska, tyska och finska.

Samarbetskommittén kommer att under hösten utge en bok vari behandlas klientdemokrati och social kontroll.